

дъщеря й Елена слязохъ попладиѣ отъ каменнѣ-тѣ стълбѣ въ градинѣ-тѣ, что ся простираше надвесено камто море-то и тамъ ся забавлявахъ доволно врѣмя да разгледватъ растеніѣ-та, нѣжны-ты пѣпки на шипока (грандафела), готовы да ся расцѣхвнѣтъ, и кои-то бѣхъ начнѣли да ся усвѣтѣяватъ отъ живы-ты си шарове. Послѣ сѣдихъхъ при водоскока, что бѣше насрѣдѣ градинѣ-тѣ, глѣдаѣщи съ голѣмо благодареніе на тойзи водоскока, на кого-то вода-та по-прозрачна отъ кристала, и като подскачаше доста високо отблѣскваше слѣнчовы-ты зари, и падаше доло на дѣждовны капчицы, чрѣзъ кои-то ся начѣртаваше еднѣ малкѣ дагыцѣ. Слѣдѣ това сѣдихъхъ подѣ еднѣ сѣнкѣ, и захванахъ да работятъ на еднѣ дрѣхѣ, кои-то шѣяхъ за нѣкое бѣдно сыраче.

Въ градинѣ-тѣ владѣеше крайна тишина, и не ся чюеше ничто друго, освѣнь пѣніе-то на славея отъ върха на ближне-то дрѣво, и като ся сглаеяваше съ сладко-то чючюрканіе на водоскока,